ONSTRAN ZAVESE ČASA

Jeffersonville, IN, ZDA
5. marec 1961

1 Želim vam oznaniti, da so vaše molitve uslišane. Srečanja, kot smo jih imeli, ko sem začenjal s svojo službo pred mnogimi leti… Nikoli nisem… Nismo mogli namestiti vseh ljudi in potrebni so bili platoji in ostale stvari. Tukaj so bili že ob tretji uri, da bi zavzeli svoja mesta in morali bi zapreti vrata. Veliko bi jih ostalo zunaj. In mi smo prišli šele ob sedmih, vidite. Prihajalo jih je na tisoče od vsepovsod, samo…

Zadnjih pet večerov sem preživel v službi in se utrjeval ob Besedi, začenši se zavedati, kakšna je moč Besede, vidite, kajti Beseda je Bog. Vidite? »V začetku je bila Beseda, Beseda je bila pri Bogu in Beseda je bila Bog. in Beseda je postala meso in se naselila med nami.«

2 Torej, v Hebrejcih 4 pravi, da je Božja Beseda ostrejša kakor vsak dvorezen meč. Vidite, Božja Beseda je ostrejša…, da celo prebada do ločitve kosti in zareže in presoja misli uma in srca, vidite. Takšna je Božja Beseda.

Torej, če obstaja darilo, v katerem se lahko spočijemo… In sama Beseda, ki je Kristus, ki je Beseda, prihaja v nas in presoja misli uma, kot ste videli. Kako čudovito!

In potem videti, kako nas je On blagoslovil na poti… In potem… Menim, da sem se utrjeval ob Besedi štiri noči, pustil sem ljudi, da sedijo tiho in da se sprostijo in Sveti Duh je klical ljudi in dajal stvari v občinstvu.

3 In potem zadnji večer, zadnjo nedeljo popoldne, sem videl eno od največjih ozdravitvenih linij, ki sem jih kdaj videl v Ameriki. Vidite? Tam je bilo… Poslal sem Billya dol s stotimi karticami in Gena s stotimi in Lea s stotimi in Roya s stotimi - enostavno smo dali ven vse kartice, okrog petsto.

In potem, po tistem so videli Besedo, da drži in kaj je naredila - stoječ točno v Besedi, sem jih poklical na oder. In videl sem, kako moški in ženske odmetavajo svoje bergle in tako dalje in bi bili ozdravljeni, še preden bi prišli na oder, samo da bi videli…

Vidite, Božja Beseda je šla naprej in se v času teh petih sporočil (oziroma štirih sporočil) zasidrala v njihova srca, dokler niso začeli verjeti z vsem svojim srcem.

In potem je bila edina stvar, ki jo je bilo potrebno narediti, da pride do majhnega dotika, vidite, nekaj drugega in to je bila resničnost.

In takoj, ko bi prišli do odra, bi bili na tem odru ozdravljeni, še preden bi prešli preko njega.

4 Prepričan sem, brat… Vsi vi tukaj poznate brata Eda Hooperja, ali ne, iz Arkansasa tam spodaj? Bil je z mano v zgodnjem obdobju mojih prvotnih služb. On je dejal: »To je podobno, kot v starih časih,« je dejal, »tako kot je bilo pred mnogimi leti.«

Tam so bili ljudje, ki so imeli tumorje, kot…, približno takšne velikosti in bi se vrnili zdravi. Slepi, gluhi, nemi, vse vrste stvari, ki jih je Gospod delal. Ni se bilo potrebno dotikati ljudi, Beseda bi naredila vse.

Potem mi je Gospod dal sporočilo, da bi ob neki priložnosti želel govoriti v cerkvi, ko se bom vrnil in bom dobil priložnost za to. Jaz sem zelo zaposlen. Jutri moram zopet oditi…, moram počakati, da pride to dekle. In še preden sem sploh prišel s kovčki v hišo, je tam bil nekdo.

Od takrat sem nenehno na svojih nogah. Sploh se nisem slišal s svojo družino, odkar sem tu. To je resnično naporno. In jaz vas moram prositi, da molite zame, da bi mi Gospod pomagal, da bi vzdržal.

5 Torej…Vi dite našega brata tukaj, resnično, resnično leži bolan na teh nosilih. In nekdo mora kmalu priti po nas, da bi odšli v Louisville. Jaz želim, da se spomnite v molitvi tudi ene lepe mlade dame, ki… Ona nima več kot približno osemnajst let. Ima sestro dvojčico in je krščansko dekle v šoli.

In ostala dekleta so govorile o njej, saj veste - o teh dveh dekletih - in jima govorile, kako sta…, kateri del življenja jima manjka in kako bi morali živeti tako kot druga dekleta. In ena od deklet je lahko šla čez to. Toda druga je dobila kompleks in se je zaradi tega počutila zares slabo in je vse bolj drsela navzdol ter bila zaskrbljena zaradi

tega. In na koncu je doživela živčni zlom in je na psihiatriji. Njena mati in oče prihajata iz bližine Crandela v Indiani, da bi obiskala to ustanovo, kamor jo jutri želijo poslati, v Medison.

6 Torej, to dekle… Ona nima fizičnih težav. V fizičnem smislu je vse v redu. Ona je popolnoma zdrava. Ampak to je tako težko razložiti in to resnično ni mogoče pojasniti.

No, stvar je v tem, da je njen duh zablodil, vidite. Torej, vi morate ujeti njenega duha in ga vrniti nazaj… Vidite, tam je… Tako kot sem govoril tukaj pred nekaj tedni o tem, kako deluje človeški sistem, kako obstaja pet čutil, ki predstavljajo vhode v vaše telo; in teh pet poti smo imenovali pet avenij, kot so zavest, domišljija in tako dalje, ki so vhodi za duha. In potem ko vstopite v dušo, obstaja samo ena pot in to je vaša svobodna volja, kar vas postavlja v isti položaj, v katerem je bil prvi ustvarjeni človek.

7 Vi lahko to sprejmete ali pa samo pustite, da gre. Vi lahko sprejmete Kristusa kot svojega Odrešenika, ali pa Ga samo pustiti, da gre.

In še vedno sta pred vami dve drevesi: prvo je drevo Življenja in drugo drevo smrti. Vsako človeško bitje se nahaja pred tema drevesoma, kajti drugače bi bil Bog nepravičen, če bi dal samo eno in potem drugim ne bi dal enakih možnosti izbire med dobrim in slabim. In vsak od nas ima to priložnost. Prav tako je s tem, duh… Mi smo lahko ozdravljeni ali pa ne moremo biti ozdravljeni. Torej, to ni zato, ker tam ni…, da mi nismo ozdravljeni zaradi Boga. Mi to imamo, kajti zaveza je brezpogojna in On je že kupil našo ozdravitev. Zato je naša ozdravitev odvisna od nas. To je naše. Sedaj je odvisno, ali bomo izkoristili to možnost in verjeli ali pa izbrali drugo možnost in tega ne bomo verjeli.

Obstaja samo ena pot, po kateri lahko pridemo v Božjo prisotnost.

8 Torej, ta otrok, čudovita… Mati tega dekleta je bila ena izmed mojih prijateljic. Ona je bila prijetna dama, prihaja iz zares stroge nazarenske družine. Sladko majhno dekle. In ona ima prijetnega moža. Njega prav tako poznam, resnično dobro - fanta, ki se je poročil z njo. In ona je samo… Onadva vzgajata svoje otroke za služenje Gospodu in sta jih poslala v šolo in bili so zares dobro utemeljeni v Kristusu, da ne bi počeli stvari, ki so napačne. Ampak takrat se je to začelo. Prišlo je do zloma. Tako kot sem se pred nekaj minutami spomnil nekega majhnega dečka. Imel je popolnoma isto stvar. In to je… Neke noči smo odšli tja k bratu Wrightsu in Orville je doživel popoln živčni zlom. In saj veste, poskušal me je vreči iz hiše - pa kako dobra prijatelja sva bila jaz in Orville - imel me je skoraj tako rad, kot svojega očeta. Poročil sem njegovega očeta in mamo. In on bi samo skočil gor in kričal: »Izgini od tu, izgini od tu,« vidite.

9 Kar smo morali narediti je bilo, da smo odšli v območje duha in morali ujeti dečkovega duha. Vidite? Njemu je bilo pozneje v njegovem malem srcu zelo žal, ker je mlad in je videl veliko tega. In bil je vrnjen nazaj tja, kjer bi moral biti, saj veste. In v nekaj dneh je bil popolnoma v redu.

Torej, isto stvar morate narediti tudi v tem primeru. Jaz sem to videl in vem, da je to resnica. Toda sedaj, samo… Jaz vas prosim, da sedaj vsi molite, da bi mi Bog pomagal najti to drobno deklico, da bi lahko odšel na mesto, kjer je sedaj in kjer ona ne ve za sebe in bi jo lahko pripeljal nazaj na njeno staro mesto. Ta pot gre skozi vero. Ona ne more verjeti zase. Ona sploh ne ve, kje se nahaja in podobno, vidite. Tukaj je potrebna naša vera.

10 In sedaj v tem, ta sila Kristusovega vstajenja, v kateri nam je On dal priložnost, kjer ste… Na ta način Božja Beseda prebada grešnika in to mora biti iznad pridiganja Besede. To je razlog, zakaj sem danes zjutraj želel povedati nekaj pred molitvijo za bolne.

Ali se spomnite vizije, ki mi jo je nedolgo tega pokazal Gospod, ko sem videl drugo stran? Ali se spomnite tistega jutra, ko sem vam povedal, da sem videl drugo stran? No, to je res. In Glas Polnega Evangelija poslovnih ljudi je objavil članek in na hrbtni strani so prikazali sliko. In na dnu se nahaja drobno besedilo, ki govori o službi.

To je mednarodni časopis, ki se tiska v mnogih jezikih. Naslovno in prvo stran so posvetili tej viziji, vidite.

11 In jaz jih imam tukaj in bi želel, da si vzamete enega ter to preberete. Nisem vedel, koliko vas bo danes zjutraj tukaj, bratje. Če ne bo dovolj primerkov, samo pojdite v pisarno in tam lahko dobite še več tega. »Vztrajaj še naprej,« vidite, in to je vse, kar je

v mojem srcu. Vse kar lahko slišim je: »Vztrajaj še naprej. Tik na drugi strani reke je boljša zemlja in vztrajajmo v boju, dokler se ne srečamo v tej deželi.

Torej, jaz mislim, da imamo tukaj tudi posvečenje malčka od brata Stricker in sestre Stricker, tako da… Koliko jih je sedaj, sestra Stricker? Šest majhnih prijateljev. To je ljubka majhna družina.

12 In tako, bila sta misijonarja tam čez v Afriki, nedavno sta se vrnila nazaj. Imata zares ljubke otroke in jaz lahko vidim, da je tale prav tako, ki sta ga danes zjutraj prinesla na posvečenje.

Kje je Teddy? Teddy, ali bi prišla samo za minuto sem h klavirju, da bi odpeli našo pesem…, majhno pesem? Saj veš, katero pesem. Mislim, da smo peli: »Privedi jih.« Je to res? »Privedi jih s polja greha.«

In to je razlog, zakaj igramo to pesem, ker so jih njihovi starši pripeljali na posvečenje. Mi jih posvečujemo Gospodu, ko so še dojenčki, da ne bi zašli na ta polja greha. Privedi jih. Dajmo sedaj… Ali jo poznaš, Teddy? Zapojmo en stih tega.

Privedi jih, privedi jih,

privedi jih s polja greha.

Privedi jih…

(Če je tam samo eden? Zakaj, samo privedi ga.)

Privedi jih.

Privedi te majhne k Jezusu.

13 Privedi jih, privedi jih,

privedi jih s polja greha.

Privedi jih, privedi jih,

privedi tavajoče k Jezusu.

14 Brat Stricker in sestra Stricker, jaz vidim, da vesta, kaj ta pesem pomeni - da bi jih privedel. V vašem srcu je goreča želja, da bi poskušali vrniti izgubljene k Jezusu. Vaš otročiček, tudi če bi umrl preden bi bil posvečen, ali nekaj takega, bi tako ali tako bil rešen, ker mu je to omogočila kri Jezusa Kristusa na Kalvariji. Toda to je v spomin na Njegovo veliko zemeljsko potovanje, ko je On polagal Svoje roke na otroke in je dejal: » Ne branite jim priti k Meni.« Zato ste danes zjutraj prinesli tega otročička in polagate svoje zaupanje v nas, da bomo molili z molitvijo vere za njega, da bi posvetili njegovo življenje Bogu.

15 Kako ji je ime? Marilyn Madgi. Marilyn Madgi Stricker. Koliko je stara? Trinajst mesecev. Rojena je v Afriki. Ali je tako? No, če še bo jutrišnji dan, bo morda nekega dne misijonarka na polju, kjer je bila rojena. Lep majhen otrok. Bi prišel, brat Neville? Marilyn. Oh, moj! Všeč so mi ti mali prijatelji. Ali ni to ljubko majhno dete? Kako si kaj? Kako si kaj? Sklonimo sedaj naše glave.

Naš nebeški Oče, mi smo Ti privedli majhno Marilyn Madgi Stricker, to ljubko majhno dete, ki je rojeno na misijonarskih poljih, ko se je odvijala težka bitka. Molim, da blagosloviš tega otroka. V Svetem Pismu so Ti prinašali majhne otroke. Ti si na njih polagal Svoje roke in jih blagoslavljal ter rekel: »Ne branite jim priti k Meni, kajti takšnih je nebeško kraljestvo.«

16 Njena mati in oče sta jo danes predala nam v naročje. Mi se z vero vzpenjamo po stopnicah in jo predajamo Tebi v naročje. Blagoslovi njeno življenje. Daj ji dolgo življenje, Gospod. Naj bo Božji otrok. Naj Ti služi s vsem svojim življenjem, naj bo z vsako nitko svojega bitja Kristusov služabnik. Daruj to, Oče.

Blagoslovi njenega očeta in mamo, njene bratce in sestre. Naj tudi oni odrastejo in bodo slavna družina v Božji službi. Oče, mi Ti predajamo majhno Marilyn Madgi v Imenu Jezusa Kristusa za življenje službe. Blagoslovi jo, tudi njenega očeta in mamo, pa tudi njene ljubljene in naj bo njihovo življenje v Tvoji službi dolgo in srečno. V Jezusovem Imenu. Amen.

To je v redu, majhna dama. Hvala ti, Teddy. Jaz imam rad majhne otroke, ali vi ne?

17 Kdo od vas še nikoli ni slišal za vizijo, ki mi jo je dal Gospod? Naj vidim vaše roke.

Brat Neville, ali imaš tam svojo malo knjižico? Morda bi jim lahko sedaj o tem prebral, za trenutek ali dva. Jaz mislim, točno tukaj, če želiš.

18 (Brat Neville bere članek Williama Branhama, ki nosi naslov ›Onstran zavese časa‹, ki ga je objavila mednarodna skupnost Poslovnih ljudi Polnega Evangelija, strani 3-5 v februarski izdaji leta 1961 v časopisu Glas ljudi polnega Evangelija - urednik.)

Nekega jutra sem ležal na svoji postelji. Pravkar sem se prebudil iz spanja in položil svoje roke pod glavo in se sprostil z glavo na blazini. Potem sem se začel spraševati o tem, kako bo tam na drugi strani.

Razmišljal sem o tem, kako sem preživel že več kot polovico svojega življenja (če bi živel do takšne starosti, kot moji ljudje) in zaželel sem si, da bi storil več za Gospoda, preden bi zapustil ta svet.

Zaslišal sem glas, ki je dejal: »Ti si komaj začel, nadaljuj z bitko. Ne odnehaj.«

Ko sem tako ležal in razmišljal o teh besedah, se mi je zazdelo, da sem slišal neki glas. Glas je ponovno dejal: »Nadaljuj z bitko. Nadaljuj, nadaljuj.«

19 Še vedno nisem verjel. Mislil sem, da sem sam izgovoril te besede. Stisnil sem svoje ustnice med zobe in držal svoje roke čez usta in začel poslušati.

Glas je ponovno spregovoril: »Samo nadaljuj s pritiskom. Ko bi ti le vedel, kaj je na koncu poti…«

Zdelo se mi je, da slišim glasbo in besede stare znane pesmi:

Imam domotožje in sem potrt, želim videti Jezusa.

Rad bi slišal zvoniti tiste pristaniške zvonove.

To bi polepšalo mojo pot in pregnalo vse strahove.

Gospod, dovoli mi pogledati onstran zavese časa.

Potem je glas vprašal: »Ali bi želel malo pogledal onstran zavese?«

Jaz sem odgovoril: »To bi mi tako zelo pomagalo.«

20 Kaj se je zgodilo, ne morem reči. Ali sem bil v telesu ali sem bil prenesen, ne vem. Vendar je bilo drugače od vseh vizij, ki sem jih imel. Lahko sem videl kraj, kamor sem bil sprejet in videl sem sebe, kako sem ležal tam na svoji postelji. Dejal sem: »To je zares nenavadno.«

Tam je bilo veliko število ljudi, ki so pritekli, da bi me pozdravili in so vzklikali: »Oh, naš dragi brat!« Najprej so prišla mlada dekleta, očitno v svojih zgodnjih dvajsetih letih. In ko bi me objele, bi rekle: »Naš dragi brat!«

21 Mladeniči v sijaju svoje mladosti, z očmi, ki so se lesketale kot zvezde v mračni noči, z biserno belimi zobmi, so me objeli, rekoč: »Naš dragi brat!«

Potem pa sem opazil, da sem tudi jaz ponovno postal mlad. Tam sem pogledal nase in potem sem se ozrl nazaj in videl svoje staro telo, ki je ležalo na postelji z mojimi rokami pod mojo glavo. Dejal sem: »Tega ne razumem.«

Medtem ko sem poskušal doumeti kraj, kjer sem bil, sem se začel zavedati, da tam ne obstaja ne včeraj in ne jutri. Zdelo se je, da se nihče ni mogel utruditi. Ko me je množica najlepših deklet, ki sem jih kdaj koli videl, objela s svojimi rokami, sem spoznal, da je tam obstajala ena sama velika ljubezen, ki me je prevzela in to brez fizične privlačnosti, ki obstaja med ljudmi.

Opazil sem, da so lasje teh mladih deklet segali vse do njihovih pasov in njihova krila so jim segala do stopal.

22 Po tem me je Hope, moja prva žena, objela in rekla: »Moj dragi brat!« Potem me je objelo neko drugo dekle in Hope se je obrnila in objela to dekle.

Dejal sem: »Ne razumem tega. To je nekaj povsem drugačnega od naše zemeljske ljubezni. Jaz se nočem več vrniti v to staro telo, ki je tam na postelji.«

Potem je glas spregovoril z mano: »To je tisto, kar si pridigal, da je Sveti Duh. To je popolna ljubezen. Nihče ne more vstopiti sem brez nje.«

23 Zatem sem bil vzet gor in postavljen na visoko mesto. Vse naokrog je bilo veliko število fantov in deklet v razcvetu svoje mladosti. Vzklikali so od veselja: »Oh, naš dragi

brat, tako smo srečni, da te vidimo tukaj.«

Pomislil sem: »Jaz ne sanjam, ker lahko vidim te ljudi in tudi moje telo, ki leži tam na postelji.«

Glas mi je govoril: »Ti veš, da je v Svetem Pismu zapisano, da so se preroki sestali s svojimi.«

Dejal sem: »Da, spomnim se tega iz Pisma. Toda tukaj niso vsi Branhami.«

24 Glas je odgovoril: »To niso Branhami. To so tvoji spreobrnjenci, tisti, ki si jih privedel h Gospodu. Nekatera od teh deklet, ki so tako mlada in lepa, so imele preko devetdeset let, ko si jih pripeljal h Gospodu. Zato ni čudno, da vpijejo: ›Moj dragi brat.‹«

Potem je množica zavpila v en glas: »Če se ti ne bi boril za Evangelij, mi ne bi bili tukaj.«

Jaz sem vprašal: »Oh, kje je Jezus? Rad bi Ga videl.«

Ljudje so odgovorili: »On je nekoliko višje. Nekega dne bo On prišel k tebi. Ti si bil poslan, da bi bil vodja in ko Bog pride, ti bo sodil v skladu s tvojim učenjem.«

Vprašal sem: »Ali bosta morala tudi Pavel in Peter stopiti pred sodbo?«

Odgovor je bil: »Da.«

25 Jaz sem dejal: »Jaz sem pridigal to, kar sta pridigala onadva. Nisem odstopil od tega ne na eno stran ne na drugo. Kjer so krščevali v Jezusovo Ime, sem jaz prav tako. Kjer so učili krst v Svetem Duhu, sem jaz prav tako. Karkoli sta učila onadva, sem tudi jaz poučeval.«

»Mi to vemo,« so vzklikali ljudje, »in mi vemo, da se bomo nekega dne s tabo vrnili na zemljo. Jezus bo prišel in ti sodil v skladu z Besedo, ki si jo nam pridigal. Potem nas boš ti predstavil Njemu in vsi skupaj bomo šli nazaj na Zemljo, da bi živeli večno.«

Vprašal sem: »Ali se sedaj moram vrniti na Zemljo?«

Oni so odgovorili: »Da, vendar nadaljuj z bojem.«

26 Ko sem se začel oddaljevati od tega čudovitega radostnega kraja, kolikor sem lahko videl, so ljudje prihajali in me objemali in vzklikali: »Moj dragi brat.«

Nenadoma sem zopet bil na postelji. Dejal sem: »O, Bog, pomagaj mi. Naj nikoli ne naredim kompromisa z Besedo. Dovoli mi, da ostanem natanko na Besedi. Ni mi mar, kaj drugi počnejo, Gospod. Dovoli mi, da se izborim za to čudovito radostno mesto.«

Jaz sem prepričan bolj kot kdaj koli v svojem življenju, da nihče ne more na tisto mesto brez popolne ljubezni. Tam ni ljubosumja, ni utrujenosti, ni bolezni, ni starosti, ni smrti. Je le edinstvena lepota in veselje. Aleluja! Karkoli bi delali, odložite vse ostalo, samo da bi dobili popolno ljubezen. Pridite v stanje, v katerem boste lahko ljubili vse, celo svoje sovražnike. Ni važno, če se letalo guga in če strela šviga ali če sovražnik uperi v vas pištolo, te stvari niso važne. Vstopite v popolno ljubezen.

Če niste rešeni, sprejmite sedaj Jezusa Kristusa kot svojega Odrešenika. Če niste bili krščeni v vodi, se krstite sedaj. Če niste dobili krsta v Svetem Duhu, prejmite to sedaj. Izborite se za to popolno ljubezen, ki vas bo odvedla na to čudovito in radostno mesto, onstran zavese časa.

(Brat Branham se vrača za pridigalnico - urednik)

27 Mislil sem, da bo kdo od vas to prebral. In če niste dobili te majhne knjižice, zakaj, lahko jo dobite. Potem, čisto na dnu strani je on dodal kratek tekst o službi. Ne vem, ali ste to opazili ali ne - prav tukaj na dnu, ko boste to prebrali, tukaj na dnu, majhna priloga tu spodaj.

Torej, to bo skoraj v vsakem jeziku pod nebom, ali vidite, to bodo brali po vsem svetu.

28 Kaj sedaj… Vi pravite: »Brat Branham, zakaj to govoriš pred molitvijo za bolne?« To je zaradi tega, da bi vi lahko videli, da naša prizadevanja niso zaman. Vidite? Mi se moramo približati Bogu skozi ta kanal ljubezni in vere. Vera nas vodi k temu kanalu. Ljubezen je tista, ki nas popelje noter. (Oprostite mi.)

Torej… (Prazno mesto na kaseti.) Torej, ali mislite, da bi Bog (dokler tvoja vera ne

pride na mesto), …ali misliš… Kaj bi si mislili, torej, če bi se vsi napori v tem Tabernaklju in te skupine ljudi, ki so tukaj, namenili za Božje kraljestvo?

Tukaj je veliko tistih, ki podpirajo svoje otroke za Božje kraljestvo. Tukaj jih je veliko, ki so brez obleke za Božje kraljestvo. Veliko jih je, ki so vozili skozi nevihte in hodili brez čevljev na nogah, da bi prišli v ta Tabernakelj (to je v redu) za Božje kraljestvo.

29 Ali si lahko predstavljate umetnika, ki bi naslikal krasno sliko, pravo mojstrovino in bi jo potem enostavno raztrgal? S takšnim slikarjem bi bilo nekaj narobe. Ali si lahko predstavljate skladatelja, ki bi napisal vrhunsko delo in bi potem svojo uglasbitev enostavno raztrgal? S tem skladateljem bi bilo nekaj narobe. Vidite?

Nič ni narobe z Bogom. Bog ne bi naredil nekaj, kar bi samo raztrgal in odvrgel. To je za Njegovo kraljestvo. To je za Njegovo slavo. Vsak od nas ima svoje mesto v tej sliki in v tej pesmi. Mi smo del Božjega kraljestva. In to je, da lahko igramo svoje vloge, dokler se zavedamo, kateri poziciji pripadamo na tem mestu in kje moramo ostati. In eno mesto je, ki ga poznamo: to je ljubezen, saj je to tisto, kar sestavlja sliko.

30 Ko vidite takšne vizije in podobne stvari, je težko razumeti, kaj je z druge strani. Jaz bi želel to vedeti. Človek, ki je dodal ta majhen tekst tam spodaj, pravi, da so preroki iz preteklosti videvali te vizije in tako naprej in kako to, da celo danes onstran tega… Mi tega ne moremo razumeti. Toda Gospod je to vtisnil v nas, da bi videli, kaj je to.

Torej, prijatelji. Jaz nisem spal. In samo med vami in mano in to cerkvijo tukaj, jaz nisem bil v viziji. Jaz vem, kaj je vizija. Nekateri tukaj… Ravno prejšnji teden sem jih imel okrog trideset na noč. Lahko si samo predstavljate obremenitev, ki je na vas. To vas dela nervozne, seveda.

31 Ko bi odšli na službo, kot je tale, in sama odgovornost, ali se bo služba odvijala prav ali ne, je na vas - ta odgovornost. Morate odgovoriti vsakemu pridigarju, na vsako vprašanje, na vse. Da se bo služba odvijala prav ali ne, je samo vaša odgovornost. Poglejte, kaj bi vam to naredilo. In tu je nekaj mojih sodelavcev, ki preprosto samo prodajajo knjige in tako naprej. Oni postanejo tako nervozni, da morajo oditi domov, vidite in se uleči. Tisti večer ne bi prišli v cerkev. Moj! Oh, to je grozno.

Tako kot moja snaha, ljubko drobno krščansko dekle, Loyce. Samo zato, ker je neprestano hodila na službe osem tednov ali sedem tednov, je morala preležati v postelji dan ali dva, čeprav ni imela nobenih obveznosti. Billy, samo da je dal ven nekaj molitvenih kartic, ga je to raztrgalo na koščke.

Ampak vidite, celotno breme je na meni. Jaz sem odvisen od vas, da molite zame, vidite. Poleg tega trdijo, da dvajset minut pridiganja pod navdihom, obremeni vaše telo tako kot osem ur napornega dela. Jaz pridigam od dve do tri ure na večer, včasih trikrat dnevno. Vidite?

32 In kaj naj rečem o eni viziji? Od ene vizije je naš Gospod Jezus oslabel. To je res. Sveto Pismo pravi, da se je žena dotaknila Njegovega oblačila; to Ga je oslabilo. In potem, če je oslabel zaradi ene vizije - On je bil Božji Sin - kaj pa jaz, grešnik, ki je rešen po milosti? Kaj bo povzročilo trideset njih v eni noči? Vidite, če bi se samo zaustavili in pomislili, to je izven človeških moči in človeško telo tega ne more prenesti. Jaz bi končal v neki norišnici, udarjajoč z glavo v zid. To je takšna slabost, da vi ne morete… To je notranja slabost, vidite, ki vas ubija od znotraj navzven. Torej. Zakaj bi se potem sploh trudili?

Rekel bi naslednje. Tam vidim brata in sestro Cox, Rodneya in njegovo ženo in sestro tam od zadaj, novi spreobrnjenci. Tam čez nekje obstaja zemlja, če bi si le lahko to zamislili v svojih mislih in dobili vpogled v to, to je najbolj veličastna stvar. To je vredno vsakega napora, ki smo ga vložili. Vidite?

33 Zdaj pa, preden bomo molili za bolne, lahko rečem tole: kaj bi bilo, če bi otrok, preden bi bil rojen… Poglejmo to kot primer. Majhen otrok, ki živi v mamini maternici teh devet mesecev in če bi ta majhen otrok lahko razmišljal, bi rekel: »Veš kaj? Rekli so mi, da se bom kmalu rodil. Dobro, kaj bom delal tam zunaj? Jaz ne poznam ničesar, razen tega mesta, kjer sedaj živim. Jaz dobivam svojo moč od znotraj in le kako bom živel tam?«

»Rekli so mi, da tam obstaja sonce, ki sije. Rekli so mi, da tam ljudje hodijo

naokrog, ampak jaz ne poznam ničesar, razen tega mesta tukaj. To je vse, kar poznam, točno tukaj v maternici svoje matere. Tukaj sem, odkar vem za sebe. To je vse, kar vem, tukaj v tej maternici. In oni mi pravijo, da je tam veliko prostorov.«

Zakaj, rojstvo bi tega majhnega otroka preplašilo na smrt. Ali je to res? On bi bil prestrašen, ker prihaja na mesto, o katerem ne ve ničesar, ki pa je edinstven - milijon krat bolj edinstven od mesta, kjer živi sedaj. On ne bi vedel, kaj je vse to. Rekel bi: »Kaj naj naredim?« Rojstvo bi ga na smrt prestrašilo.

Ampak mi, ki živimo tukaj… Zakaj, mi, ki smo bili enkrat tam, nikakor ne bi več ponovno šli nazaj. Mi se ne bi hoteli ponovno vrniti v maternico matere, vidite. Ne. Mi tega ne bi naredili.

34 In točno tako je, ko mi umiramo, prijatelji. O, Bog! Vidite, vi z rojstvom prihajate na to mesto. Nikoli niste bili tam. Tega ne morete razumeti, kako veliko je to. Kako bo tam zunaj? In edina stvar, ki mi pomaga to razumeti, ali pomaga razumeti vam, je ta majhni dotik življenja - ko duh vstopi v tega majhnega otroka v materini maternici.

Vidite, to je edini način, da bi lahko razumeli, kakšna je ta velika zemlja na drugi strani, kjer ni bolezni, ne žalosti, ne smrti, ne starosti, ničesar. Oh, moj! Zakaj, ko se boste enkrat znašli tam čez, nikoli več ne boste želeli, da bi se vrnili nazaj v kraj, kot je tale, tako kot se otrok ne bi hotel več vrniti v notranjost svoje matere. Vidite?

Tam na drugi strani je mnogo veličastnejše, vidite, tam čez. Mi tega ne moremo razumeti. Zagotovo ne. Ne moremo. Zakaj, kako… Ta majhen otrok je onkraj vsakega razmišljanja. Tako smo tudi mi okraj vsakršnega razumevanja tega, kaj se nahaja na drugi strani, ker smo v maternici zemlje pripravljeni, da bi se rodili v novo kraljestvo, v novi svet.

35 To je moje mnenje o teh vizijah in podobnih stvareh in o teh stvareh in o tem, kaj se mi je zgodilo tistega dne, ko sem prešel na drugo stran in videl, kaj je bilo to; in sem se potem vrnil nazaj sem. Ali si lahko predstavljate, da ste otrok in da veste, kako veličastno je to, sprehajati se naokrog, gledati razcvetelo drevje, poslušati žvrgolenje ptic, videti sončno svetlobo in podobne stvari in potem morate ostati v maternici? Zakaj, vi se ne bi želeli vrniti nazaj.

Na tej strani je naše razmišljanje nemočno, mi ne moremo razumeti, kaj se nahaja tam, kajti Sveto Pismo pravi: »Česar oko ni videlo in uho ni slišalo, kar ni prišlo v človeško srce, kar je Bog pripravil tistim, ki Ga ljubijo.« Vidite? Mi torej vemo, da je na drugi strani veličastno. Nekega dne bo smrt - to kar imenujemo smrt - deležni bomo novega rojstva in prišli bomo v drugi svet na drugo stran.

36 Brat George, vi tam čez ne boste več stari in šepavi. Brat in sestra Spencer in ostali, ki so starejši, tam boste za vedno mladi. Ti stari… Odvrgel bom ta meseni plašč in bom vstal ter zgrabil večno nagrado, vzklikal bom, ko bom brzel skozi zrak: »Zbogom, zbogom, sladke ure molitve.« Sedaj je vsega konec. Nič več ni dolgih noči v molitvi, nič več… Samo vstop v to mlado radostno dobo, ne samo za eno leto ali petdeset let ali milijon let. Tudi če bi bili tam sto bilijonov let, še sploh ne bi niti začeli. To je res. Zakaj torej ne bi bili danes zjutraj srečni? Zakaj ne bi izkoristili te velike stvari, ki nam jo je dal Bog?

37 Tu je Božanska ozdravitev. Zakaj je bil Jezus križan? In potem vi samo raztrgate sliko in rečete, da takšne stvari ni. Oni so razgalili Njegovo telo tam spodaj… Pokazala so se Njegova rebra, po Njegovih ranah smo bili ozdravljeni. Ne raztrgajmo danes zjutraj te slike. Objemimo to, sprejmimo to.

Bratje, sedaj vsak od vas, kateremu je potrebna molitev, če lahko, se postavite okrog oltarja… Malo prej smo dobili sporočilo skozi razlaganje in jezike, da bomo polagali roke na bolne in videli mogočna Božja dela. Torej, naš brat, tebi ni potrebno vstati, brat, ki leži na nosilih. Prišli bomo do tebe.

Ampak če je tukaj kdo drug, ki mu je potrebna molitev in bi želel stati ob oltarju, medtem ko bova brat in jaz molila ter polagala svoje roke na bolne, lahko sedaj takoj pride sem. In zapomnite si, objemite to sliko. Po Njegovih ranah smo bili ozdravljeni.

»Jaz ne morem tega razumeti, Gospod.«

Zagotovo ne moreš razumeti. Ti si še vedno v maternici zemlje. Toda On je naredil te priprave in On ne bi vzel…

38 Zakaj so ga razgalili? Ali samo zato, da bi raztrgali sliko ali da bi raztrgali pesem in bi potem to odvrgli? Ne, gospod. On je bil razgaljen, ranjen in okrvavljen, da bi mi lahko bili ozdravljeni. In po Njegovih ranah smo bili ozdravljeni, vsak izmed nas.

Torej, medtem ko prihajate, ko se zbiramo okrog oltarja zaradi molitve… Torej, veliko od tega super ameriškega evangeliziranja in govorjenja o vas, da morate storiti to in ono in obstaja ena stvar, zaradi katere bi rad bil iskren z vami, moji prijatelji. To je, da vam Bog daje ozdravitev na podlagi tega, da Mu boste služili. Vidite? To je na osnovi tega, da Mu boste služili. Mi moramo sprejeti našo ozdravitev na osnovi tega, da Mu bomo služili, ko bomo ozdravljeni.

39 Torej, Sveto Pismo pravi: »Priznavajte svoje krivde drug drugemu. Molite drug za drugega, da bi ozdraveli, vidite.« To je na osnovi tega, da boste lahko služili Bogu. Mnogi od vas tukaj umirajo in morali boste umreti, če se ne bo nekaj zgodilo. Zato hočem za vas v vaših srcih…

Torej, mi vas lahko mazilimo z oljem. Mi morda lahko molimo za vas, pastor in jaz, lahko moliva z molitvijo vere, lahko storiva vse, kar je v najini moči. Ampak to ne bo naredilo nič dobrega, če sami ne boste stopili v občestvo s Kristusom. Vidite? Vi morate vstopiti v to občestvo: »Jaz, Gospod.«

Vidim mlado gospo, ki prihaja sedaj sem. Nedolgo tega je prišla sem v hišo z nečim podobnim, kot je tumor ali Hodgkin's-ova bolezen. In ona je bila metodist po veri. Jaz mislim, da je tako, ali ne, sestra? In ona je imela veliko izrastlino na strani. Sedaj stoji tam ozdravljena.

40 Vidim sestro Weaver stati tukaj kot eno… Imela je eno od najtežjih oblik raka, ki sem jih kdaj videl v svojem življenju. In prva stvar, ki sem jo vprašal je bila, če bi se krstila v Ime Jezusa Kristusa in priznala svoje grehe. Ko je vstopila v to vodo, sem jo moral držati - bila je tako suha, njene roke so bile čisto drobčkane. In bila je krščena v Ime Jezusa Kristusa. In to je bilo najmanj pred desetimi leti. Ali je tako, sestra? Pred šestnajstimi leti, šestnajst let prizanesenega življenja, ker je bila pripravljena, da pride v poslušnost, ko pa so najboljši zdravniki tukaj…

Zakaj, njen lastni zdravnik mi je povedal…

41 Ko sem mu povedal, rekoč: »Ona je ozdravljena,« je dejal, »oh, ona bo zaradi raka umrla v nekaj tednih. Ne skrbi glede tega. Ona bo odšla. Še nekaj tednov in bo odšla.« In on je bil prepričan, da bo živela še največ kakšen dan. In ona je danes tukaj, po šestnajstih letih stoji ob oltarju. Kaj naj še rečem, tako je znova in znova in znova in znova.

Torej, Bog ni takšen, da bi to storil enemu od svojih otrok, drugemu otroku pa tega ne bi storil. On bo to dal vsakemu svojemu otroku. Kdorkoli lahko pride. Vabim vas k Njemu. Torej, molitev vere bo pomagala bolnemu. Sveto Pismo tako pravi.

Torej, če… To kar želim, da naredite je, da Bogu priznate svoje grehe in potem rečete: »Gospod, ozdravi me.« Če se še niste spreobrnili, predajte svoje srce Kristusu. In če se še niste krstili v vodi v Imenu Jezusa Kristusa, je tam bazen pripravljen.

42 In ta mlada dama tukaj čez cesto, ko je bil ta nevernik spreobrnjen z njo - ko je ona ležala… Poslali so jo domov iz Silvercresta s tuberkulozo v umirajočem stanju. In ko sem prišel tja, mi je Gospod pokazal vizijo, rekoč: »Ona bo ozdravela.« In on me je tam naslednje jutro srečal, gospod Andews, in me samo nadrl. Rekel je: »Tej ženski daješ takšno lažno upanje!«

Jaz sem dejal: »Gospod Andrews, to ni lažno upanje. Ta ženska je kristjanka. In ko bo imela možnost, bo prišla, da bi se krstila.«

In on je dejal: »Ona umira.« Dejal je: »Zakaj bi jo sicer poslali domov iz Silvercresta?«

Jaz sem odgovoril: »Gospod, kar vi gledate, je tisto, kar so rekli zdravniki. Jaz gledam to, kaj pravi Bog.« Vidite? Razlika je v tem, kaj gledate. Če gledate na to, kaj je rekel zdravnik, boste zagotovo umrli. Toda vi morate gledati na to, kaj je Bog rekel. Čigavo besedo boste sprejeli?

43 Kaj bi bilo, če bi Abraham sprejel mnenje nekega zdravnika o tem, da je bil star sto let in le kako bo imel otroka s svojo ženo, ki je bila stara devetdeset let? Kaj bi on storil v tem primeru, vidite?

Zakaj, zdravnik bi rekel: »Ta človek je nor.« Toda Bog mu je to štel za pravičnost, ker je verjel Bogu. Vidite?

Ta žena je živela. Ona je zapostavljala krst v Ime Jezusa Kristusa, ker je, jaz mislim, pripadala metodistični ali prezbiterijanski cerkvi. Bilo ji je vse slabše in slabše. In ona je prišla ter se vzela z Grace Webersom, ki je živel v redu… Živel je tam čez. Njena hči dela obleke. In ona je prišla sem ter se krstila v Ime Jezusa Kristusa s povišano temperaturo..., z bolezenskimi izpuščaji, posutimi po njenih ramenih in vsepovsod, z vročino preko 40 stopinj. In bila je krščena točno tukaj v Imenu Jezusa Kristusa. In ona živi točno tu čez cesto - morda sedi sedaj nekje tukaj. Malo prej sem jo poskušal najti.

44 Poslušnost, ali vidite? To ni samo dogajanje okrog… Jaz se razlikujem od nekaterih bratov, ki samo polagajo roke na to, ono ali nekaj drugega in pravijo, da bo nekakšna super-truper vera to rešila. To ni to. Vi morate imeti resnično trdno svetopisemsko vero od Svetega Duha. Če je nimate, to ne bo dolgo trajalo. To ni trajno.

To je razlog, zakaj sem Bogu lahko hvaležen, da mi On nenehno pomaga. Ozdravljenja, ki se dogajajo, so pristna, ker resnično temeljijo na: »Tako govori Gospod. « In zato se bodo tudi obdržala.

Sedaj pa kot v mali nedeljski šoli… Čakal sem nekaj minut in se pogovarjal z vami, dokler niste zavzeli svojih prostorov in bi se tako umirili. Pravkar smo dobili še nekaj minut. Potem bomo začeli z molitvijo.

45 Želim, da sedaj vsak izmed vas prizna svoje krivde Bogu in obljubi Bogu, da Mu bo služil in storil vse, kar more. Pastor in jaz bova molila in položila svoje roke na vas in vi boste zagotovo ozdravljeni, če to verjamete.

Kako so lahko vsi ti ljudje na berglah in gluhi in nemi in slepi, prejšnjo nedeljo popoldne, prišli do odra in odvrgli svoje bergle, ali prišli do odra in spregledali? Mnogi kar tako - na stotine in stotine njih - dokler nisem tako oslabel, da me je masa skoraj odnesla, samo stal sem in oni so prehajali mimo mene, vidite. To je bila linija, ki je segala od tu do visoke šole v Jeffersonvilleu, če bi jih razporedili v vrsto. In jaz ne vem, če bi eden od njih šel skozi, ki ne bi bil ozdravljen, ker so prišli na podlagi resnične pristne krščanske vere in prepričanja. To se mora zgoditi.

Sklonite sedaj svoje glave, vsak izmed vas in mi pomagajte v molitvi za njih.

46 Gospod Jezus, mi smo Ti to jutro pripeljali to občinstvo, stoječo v čakanju, v bolezni, obtežene izmučene otroke. Oni so onkraj upanja, mnogi od njih, Gospod, zdravljeni od zdravnikov, še posebno ta človek, ki leži tukaj na nosilih. On bo dobil Tvojo milost, ali pa bo zapustil ta svet v nekaj dneh. In ni dvoma, morda jih stoji tu ob oltarju nekaj, ki jih čaka infarkt in bolezni in stiske, ki bi jih uničile.

Obstaja samo ena stvar, Oče, ki jih lahko reši. To je, da gredo onstran teh petih čutil telesa, v katerih so zdravniki brez dvoma iskreno poskušali rešiti njihova življenja: pred raznimi boleznimi, rakom, tuberkulozo, srčnimi težavami. In kljub vsem povojem in epruvetam in materialom in z medicinskim bojem proti virusom, sovražnik pritiska naravnost naprej, da vzame njihova življenja.

In jaz sem izrazil, Gospod, jaz verjamem, Tvoje mnenje njim in zjutraj sem slišal govoriti človeka v jezikih in je dal razlago tega, kaj se bo danes zgodilo. Nekateri od njih bodo to zagotovo prejeli, Gospod. To je res. Jaz to verjamem.

47 In sedaj, tako kot je napisano v Svetem Pismu, ta David, mladi pastirček, je nadzoroval ovce svojega očeta zunaj v puščavi. In nekega dne je prišel lev in zgrabil eno od očetovih ovac in z njo pobegnil. In ta drobni pastirček je z vero… Kaj je imel, da bi se lahko zoperstavil levu? Ni imel sodobne puške ali pištole. Vendar je imel malo fračo in je šel za tem levom. Ubil je leva in pripeljal to ovco nazaj.

Prišel je medved in je zgrabil eno. On je odhitel za tem medvedom, ki bi ga lahko zravnal z zemljo. Ampak on ni razmišljal o velikosti medveda ali o moči leva ali o njegovi hitrosti ali o svoji nemoči s fračo.

In ko je stal pred Savlom, pred kraljem, je dejal: »Tvoj služabnik je varoval ovce svojega očeta in prišel je lev in zgrabil eno od njih ter pobegnil. Toda jaz sem šel za njim in ovco vrnil nazaj.« Dejal je: »Isti Bog, ki me je rešil iz rok ali iz šape tega medveda ali iz čeljusti tega leva, lahko tudi tega neobrezanega Filistejca preda v moje roke.«

48 Mi vemo, kako se je zgodba odvijala naprej, da ga je on ubil. Pokončal je človeka,

ki je bil veliko, veliko večji od njega in je bil vojščak. Kako je to zmedlo Savla, tega velikega kralja, velikega močnega človeka, ker je ta majhen David imel toliko vere v fračo. Ne, ne v fračo, temveč v Boga.

Sedaj Gospod, vsi, ki stojijo tukaj okrog oltarja, ki ležijo tukaj na teh nosilih, so Božje ovce, majhna jagnjeta, kot je bilo pri njem. Njih je zgrabil lev, ki se imenuje rak, medved, ki se imenuje tuberkuloza in druge bolezni, ki so jih ujele in jih vlečejo vstran ter jih trgajo na koščke.

Gospod, jaz grem za njimi, z malo fračo, ki se imenuje molitev vere. Ona ni nekaj velikega, vendar vem, kaj je že naredila. In vem, da je Bog še vedno isti. Jaz grem danes zjutraj po njih, da bi jih pripeljal nazaj, Gospod, na senčne zelene pašnike dobrega zdravja, dol k tihemu potoku miru, daleč vstran od njihovih frustracij, da bi verjeli v Tebe.

Sedaj grem po njih z oklepom, ki si ga Ti dal: molitev vere bo rešila bolnega in Bog ga bo dvignil. Če je naredil kakšen greh, mu bo odpuščeno.

49 In Oče, mi sedaj gremo, da se srečamo s sovražnikom, da se srečamo z levom, da se srečamo s hudičem v vsakršni obliki, ki se imenuje rak, tuberkuloza, Hodgkinsova bolezen, težave s srcem in druge bolezni. Prišli smo, da ga najdemo in to jagnje ponovno vrnemo v Božjo hišo.

Mi gremo v Imenu Jezusa Kristusa s to fračo, ki si nam jo Ti dal. Bodi z nami, Oče, ko Ti sedaj spoštljivo pristopamo, v Jezusovem Imenu.

Želim, da so vaše glave sklonjene in mi prihajamo, da bi vas mazilili z oljem in položili roke na bolne in molitev vere bo rešila bolne. Naj vsak kristjan položi svojo vero na to molitveno linijo. (Molitvena linija.) Samo veruj… Sedaj z našimi sklonjenimi glavami.

Sámo veruj, sámo veruj,

vse stvari mogoče so, sámo veruj.

O, Gospod, jaz verujem; Gospod, jaz verujem,

vse stvari mogoče so.

(Sedaj samo dvignite svoje roke.)

Gospod, jaz verujem.

O, Gospod, jaz verujem; Gospod, jaz verujem,

vse stvari mogoče so, Gospod, jaz verujem.

50 Naš nebeški Oče, tisti ki so lahko, so dvignili svoje roke in pokazali, da so to sprejeli. Ta brat, ki je ležal na nosilih, je vstal, kar kaže, da je on sprejel svojo ozdravitev. Mi verjamemo, Gospod, da oni sedaj mirno hodijo nazaj, torej, k senčnim zelenim pašnikom vzdolž tihih voda, da bi bili zopet dobro. Skozi Jezusovo Ime se Ti zahvaljujemo za to. Amen. V redu, brat Neville.